

- Septītajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti esot diskriminējoši. Apstrīdēto lēmumu vienīgais mērķis turklāt esot traucēt prasītāja politiskajai darbībai.
- Astotajā daļā tiek apgalvots prasītāja kā Eiropas deputāta neatkarības aizskārums.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – Wenger/EUIPO – Swissgear (“SWISSGEAR”)

(Lieta T-869/16)

(2017/C 038/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wenger SA (Delémont, Šveice) (pārstāvji – K. Iks un A. Sulovsky, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Swissgear Sàrl (Baar, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SWISSGEAR” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 7 197 783

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 20. septembra lēmums lietā R 2098/2015–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 8. decembrī – Groupe Canal +/Komisija

(Lieta T-873/16)

(2017/C 038/66)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francija) (pārstāvji – P. Wilhelm, P. Gassenbach un O. de Juvigny, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- primāri,
 - atzīt 2016. gada 26. jūlija Lēmumu Nr. AT.40023 par spēkā neesošu (LESD 264. pants);
- pakārtoti,
 - atcelt apstrīdēto 2016. gada 26. jūlija Lēmumu Nr. AT.40023, ciktāl runa ir par Francijas tirgu un GROUPE CANAL + pastāvošiem un nākotnes līgumiem;
 - pieņemt jebkākus rīkojumus, ko Vispārējā tiesa atzīs par atbilstošiem;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kas radušies sabiedrībai GROUPE CANAL +.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu Komisijas vērtējumā, kad tā atzina starp GROUPE CANAL + un *Pictures International Limited* (turpmāk tekstā – “Paramount”) noslēgto līgumu, vērtējot tā priekšmetu, par pretrunā esošu ar LESD 101. panta 1. punktu, un kad tā uzskatīja, ka *Paramount* piedāvātās saistības neietekmēja kultūras daudzveidību un, vispārīgāk runājot, filmu finansēšanu un izmantošanu EEZ. Šis pamats ir sadalīts divās daļās.
 - Pirmā daļa ir balstīta uz aizliegto noteikumu saderību ar tiesībām aizliegtu vienošanos jomā. Pirmkārt, apstrīdētais lēmums tika pieņemts, balstoties uz plašu un juridiski kļūdainu pret konkurenci vērstā mērķa jēdziena interpretāciju, kuras rezultātā Eiropas Komisija neizvērtēja vai vismaz nepierādīja teritorialitātes klauzulu ietekmi. Otrkārt, teritorialitātes klauzulas, iespējams, pret konkurenci vērstā rakstura vērtējums izriet tikai no maksas televīzijas tirgus funkcionēšanas nepareizas interpretācijas. Treškārt, teritoriālās ekskluzivitātes klauzulas, ko Komisija uzskata par vērstām pret konkurenci, ir, gluži pretēji, nepieciešamas efektīvai konkurencei pēc nopelniem maksas televīzijas tirgū.
 - Otrā daļa ir balstīta uz negatīvu ietekmi uz kultūras daudzveidību, filmu finansēšanu un izmantošanu pēc apstrīdētā lēmuma. Pirmkārt, apstrīdētais lēmums ierobežo sākotnēji franču valodā sagatavotā audiovizuālā piedāvājuma finansējumu, izkropļojot konkurenci maksas televīzijas tirgū. Otrkārt, ierobežojot audiovizuālā piedāvājuma finansējumu, apstrīdētais lēmums ierobežo patērētājiem sniegtā piedāvājuma kvalitāti un dažādību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, pieņemot saistības attiecībā uz to, kā reaģēt uz konkurences problēmām, kuras tā nebija izteikusi savā sākotnējā vērtējumā. Šis pamats ir sadalīts divās daļās.
 - Pirmā daļa ir balstīta uz to, ka apstrīdētais lēmums bija piemērojams saistībām, kas attiecās uz visiem līgumiem, kas bija noslēgti ar televīzijas raidorganizācijām EEZ, kaut arī sākotnējais vērtējums attiecās vienīgi uz līgumiem par ekskluzīvām tiesībām Apvienotajā Karalistē un Īrijā.
 - Otrā daļa ir balstīta uz tādu saistību izstrādi, kuru rezultātā tika izslēgta to piemērošana Apvienotajā Karalistē, tiklīdz pēdējā minētā izstāsies no Eiropas Savienības, kaut arī šīs saistības turpinās piemērot citiem tirgiem, kas netika minēti Paziņojumā par iebildumiem un kurus Komisija nebija analizējusi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot acīmredzami pārkāpusi samērīguma principu. Šis pamats ir sadalīts trīs daļās.
 - Pirmā daļa ir balstīta uz to, ka saistības, kas tika padarītas par obligātām ar apstrīdēto lēmumu, neatbilda bažām par konkurenci, kādas iepriekš bija izteikusi Komisija.
 - Otrā daļa ir balstīta uz to, ka ar saistībām, kas tika padarītas par obligātām ar apstrīdēto lēmumu, netika ievērotas trešo personu intereses, kā rezultātā tika pārkāpts šo pasākumu samērīguma princips un kas pamatoja to atcelšanu.

- Trešā daļa ir balstīta uz to, ka Vispārējai tiesai būtu jāatzīst nepieciešamība Komisijai nodrošināt saistību samērīgumu ar trešo personu interesēm.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot ļaunprātīgi izmantojusi pilnvaras, jo saistības, kuras tai uzlika par pienākumu iesaistīties likumdošanas procedūrā Eiropas Parlamentā, kurš izteica atrunas un bažas par teritorialitātes licenču atcelšanu audiovizuālajā nozarē, ietekmēja filmu finansēšanu, koncentrāciju nozarē un kultūras daudzveidību. Komisija neņēma vērā iepriekš minēto, pārrunu ceļā ar vienu no ārpus Eiropas darbojošos uzņēmumu, proti, *Paramount*, paredzot rezultātu svarīgām likumdošanas debatēm. Šis pamats ir sadalīts divās daļās.
- Pirmā daļa ir balstīta uz to, ka apstrīdētais lēmums izpildīja mērķi, kas ietilpst likumdevēja un nevis Komisijas, kas tādējādi aizstāja Eiropas likumdevēju, kompetencēs un mērķos.
- Otrā daļa ir balstīta uz to, ka *GROUPE CANAL +* norāžu kopums ir uzskatāms par pietiekamu sākotnējo pierādījumu, lai radītu nopietnas šaubas par Komisijas atbildību par apstrīdēto lēmumu.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. decembrī – *Karelia/EUIPO* (“KARELIA”)

(Lieta T-878/16)

(2017/C 038/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ino Karelia* (*Kalamata*, Grieķija) (pārstāvis – *M. Karpathakis*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “KARELIA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 964 502

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 19. septembra lēmums lietā R 1562/2015-5

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 16. decembrī – Polijas Republika/Komisija

(Lieta T-883/16)

(2017/C 038/68)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – *B. Majczyna*)